

Nummer 7

1. JULI 1941

90. Aargang

Ny Apostel!

Ved Kirkens Generalkonference Søndag den 6. April 1941 blev Ældste Harold Bingham Lee udnævnt som Apostel i afdøde Apostel Reed Smoots Sted.

Ældste Lee blev født i Clifton, Idaho den 28. Marts 1899 og er saaledes Kirkens yngste Apostel gennem en længere Arrække. Siden Oprettelsen af Kirkens Sikkerhedsplan i 1936 har Ældste Lee virket som Direktør herfor.

Et Budskab til alle Mennesker.

Hvad er Mennesket?

Af Dr. John A. Widtsoe.

Livets næststørste Spørgsmaal blev fremsat af den gamle Salmist:

„Naar jeg ser din Himmel, dine Fingres Gerning, Maanen og Stjernerne, som du beredte, hvad er da et Menneske, at du kommer ham i Hu, og et Menneskes Barn, at du besøger ham?“ — Salm. 8: 4-5.

Det er kun Spørgsmaalet angaaende Guds Væsen, der er af større Betydning.

Manglende Evne til at besvare Spørgsmaalet har ofte bøjet selv den inderligste Tro. — Men paa den anden Side har en korrekt Besvarelse af det sat Mennesker og Nationer i Stand til at bygge deres Fremtid paa en sikker Grundvold. Troen har altid været mest effektiv, naar den har været ledsaget af en Forstaaelse af Menneskets Slægtskab med Gud. — Vejen ud af Verdens Kaos, Terror og Fattigdom, Sygdom og Krig, maa oplyses af en Forstaaelse af Menneskets Hensigt og Bestemmelse.

Mennesket er nemlig et af Universets evige og uforgængelige Realiteter. Dets Historie begynder uendelig langt tilbage i Tiden, før Jorden blev skabt; dets Liv spænder over Fortid, Nutid og Fremtid, derfor tilhører det ogsaa Evigheden. —

I Begyndelsen var Mennesket hos Gud, — et Barn af Gud, skabt af ham. Det har saaledes en guddommelig Oprindelse. I Forudtilværelsen og Aandeverdenen øgedes dets Kundskab og Magt, og som en Søn eller Datter af vor Fader i Himlen, gik det fremad i aandelig Udvikling. Til Slut blev det sat paa Jorden efter selv at have godkendt denne Plan. Mennesket er derfor ikke en tilfældig Jordbeboer, men tværtimod en Skabning, som er underkastet baade Plan og Udvikling.

Som et Guds Barn er Mennesket i Besiddelse af dets Faders guddommelige Egenskaber. Indeni det ligger Spiren til ubegrænset Udvikling. Muligvis repræsenterer Mennesket

en Gud i dets Vorden. Derfor kan det stige evigt opad i Udvikling mod det Maal at blive lig dets himmelske Fader. Evig og guddommelig er Menneskets Skæbne.

Den lange Vej, som Mennesket har tilbagelagt fra dets svage Begyndelse og til, hvad det er i Dag, er et Resultat af Selvanstrengelse, ledet og styret af Gud. Men dets Fremtid ligger i pragtfulde Riger, højt hævet over den menneskelige Opfattelsesevne, hvis Grader af Herlighed ligeledes vil blive et Resultat af Menneskets egne Anstrengelser. I Sandhed, Menneskets Liv og hele dets Tilværelse følger Udviklingens Lov. Men Udvikling er altid en indre og ikke en ydre Proces. — Menneskets stadige større Kundskab er ikke noget, der er paatvunget det; Frelse er et Resultat af Samarbejde mellem Gud og det enkelte Individ.

Alle Mennesker er Guds Børn og saaledes Brødre. Ethvert Menneske, rigt eller fattigt, har den samme Oprindelse, hvad Race det end tilhører, og er ogsaa underkastet den samme Udviklingslov. Himlen og Jorden blev skabt og Frelsningsplanen blev tilvejebragt for hvert eneste Medlem af den menneskelige Familie. Gud er ikke blot Fader til nogle; men han er alle Menneskers Fader, og han har lige stor Kærlighed til alle sine Børn. — Eftersom Frelsningsplanen er til for alle, er den først fuldendt, naar den er blevet antaget af alle. At frelse hver eneste Sjæl angaar altsaa os alle. Derfor er hvert Menneske direkte ansvarlig for sin Broder.

Hvis denne Opfattelse, som viser det enkelte Menneskes umaadelige Betydning, blev fuldtud forstaaet, da vilde den Maade, som Menneskene behandler hinanden paa, blive væsentlig forandret. Umenneskelige Gerninger vilde snart forsvinde fra Jorden. Bestialske Love vilde blive erstattet af Guds Lov. Kærligheden vilde triumfere over Hadet. Og Historien kan fortælle os, at Nationer, som har været i Stand til, om ikke mere end delvis, at opdage Guds sande Væsen, har gjort de største Fremskridt og bestaaet længst.

Smaa Mennesker, som forsøger at udnytte hinanden; Herskere, som ser paa deres Undersaatter som Bønder i et Skakspil; Nationer, som tøjlesløst kaster Tusinder af Mennesker ud i Krig for at blive lemlæstet eller dræbt, —

disse vilde vakle i deres djævelsk udtænkte Planer ved Kundskaben om hvert Menneskes guddommelige Oprindelse og dets Slægtskab med Gud. Der vilde blive større Retfærdighed paa Jorden. Vi snakker saa meget om Menneskets Broderskab; men sandt Broderskab kan kun blive virkeliggjort ved, at vi anerkender alle Mennesker for at være vore Brødre og giver dem lige Rettigheder med os. Da vilde vi forstaa hvert Menneskes medfødte Storhed og Evnerne, som selv det fattigste Menneske er udstyret med for at naa de uendelige høje Maal. En saadan Kundskab udbredt over den ganske Jord, vilde forædle den individuelle Opførsel og faa Menneskene til at tænke, førend de gik over til Handling. Desuden vilde den ogsaa hjælpe til med at bevare Freden, det, som Verden behøver allermost.

Sansen for den enkeltes Ansvar vokser ved Forstaaelsen af Menneskets Slægtskab med dets Medmennesker og Gud. Det er en tvingende Nødvendighed for Verden, at Mennesket forstaa sit personlige, individuelle Ansvar. Som Menneskene er, saaledes er Samfundet. En retfærdig Nation er ikke andet end en Samling retfærdige Mennesker. — National Velstand er ikke andet end Summen af personlig Velstand. Hvis hvert Menneske vilde sørge for sig og sine, vilde alle Verdens Problemer være løst. Man taler saa meget om Statsunderstøttelse eller anden organiseret Hjælp for at tilfredsstille vore timelige saavel som aandelige Behov; men i Virkeligheden maa vore største Behov blive tilfredsstillet af os selv, inden i os. Det at støtte sig til andre og faa Hjælp svækker Sjælsstyrken. Ved Selvanstrengelse vil Mennesket opnaa dets højeste Herlighed. Den kan ikke iføres det af andre som en Kappe. Paa dets egne Ben maa Mennesket gaa ind i Guds Rige. Selv maa det erobre sig dets Plads i den evige Herlighed i Guds Nærværelse.

„Naar jeg ser din Himmel, dine Fingres Gerning, Maanen og Stjernerne, som du har gjort, hvad er da Mennesket, at du kommer ham i Hu, og et Menneskes Barn, at du besøger ham?“

Det er Guds Søn, udstyret med guddommelig Magt, og hvis det antager dets guddommelige Oprindelse og dets

Skæbne, kan det gennemføre det, som vi alle higer efter, nemlig, at Retfærdighed skal regere Jorden.

VOR STORE PLIGT.

Som Sidste Dages Hellige paahviler der os et stort Ansvar. Som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke har vi paa taget os den Pligt at leve et rent og dydigt Liv, at udføre visse Pligter indenfor Kirken og dele med vore Brødre og Søstre, som ikke er saa godt stillet som os, ja, paa hver Maade søge at lade vore Gerninger genspejle Evangeliets Lærdomme.

Fremfor alt er det vort store Ansvar dagligt at leve saaledes, at vore Handlinger skaber Agtelse for Kirken, saaledes at vi herigennem kan vise Mormonismens guddommelige Sandhed, saa andre kan se vore gode Gerninger og „ære vor Fader i Himlen“.

I en Verden som den vi i Dag lever i, er dette ikke en let Opgave. Hvert Øjeblik maa vi være paa Vagt mod Snarer og Fristelser. Verdens Veje synes at være tiltalende og tiltrækkende. De er meget lettere at følge end Herrens Veje. Men der paahviler de Sidste Dages Hellige et Ansvar, som ikke hviler paa noget andet Menneske. Os er der blevet givet meget, derfor forventes der til Gengæld meget. Vi er blevet velsignet i Overflod, og vi vil blive velsignet endnu mere, hvis vi følger Evangeliets Lærdomme og prøver at skabe Respekt og Agtelse for den Kirke, vi tilhører.

Det forventes, at de Sidste Dages Hellige skal leve som eksemplariske Borgere. Det er vor Pligt efter bedste Evne at efterleve de Ting, der bliver fremsat i vore Trosartikler, de ti Bud og Visdomsordet. Og paa Grund af de Tilstande, som der i Dag hersker i hele Verden, er det mere vigtigt og alvorligt for os at opfylde disse Pligter end nogensinde før. Verdens Øjne er vendte mod os. Folk er blevet mere opmærksomme paa vor Tro og vore

Principper end nogensinde før. Det er vor store Pligt at lade vore Handlinger og Gerninger være i Overensstemmelse med de Principper, som en stor Del af Verden nu kender.

(Taget fra „Improvement Era“, Juli, 1938)

Lysende Tanker.

*Lysende Tanker vidner om Livet,
Viser os Gaverne, Gud har os givet;
Bringer »Forstaaelses-Klarhed« til Sindet,
Saa vi ej lever som aandelig blindet!*

*Lysende Tanker giver os Glæde,
Selvom vi ofte maa bitterlig græde —
Bønner naar frem til vor himmelske Fader,
Hjælpen den kommer, saa intet os skader!*

*Lysende Tanker opliver Aanden,
Viser, hvad Virke kan gøre med Haanden;
Viser hvorledes vort Aandsliv maa leves,
Nemlig nøjagtig som Budene skreves!*

*Lysende Tanker Rigdomme søger,
Kundskabsværdier, som Glæden forøger:
Kundskab om Gud og om Evighedslivet,
Evighedskræfter, ved Kristus er os givet!*

*Ældste Niels F. Green
Salt Lake City, Utah.*

Aands- og Kulturperspektiver

— af Magister Frithjof Fluge. —

I.

„Hvorfor skrider Menneskeheden saa langsomt frem?“ spurgte Henrik Wergeland engang fortvivlet. Ja, hvorfor skrider Mennesket saa uendelig langsomt frem? Her staar vi midt i en Epoke i Slægtens Udvikling saa rig paa tekniske Hjælpemidler i Livets Tjeneste, at Tilværelsen for knapt 25 Aar siden fortøner sig som en Ødemark. Og alligevel lever vi i en Verden, som synes at nærme sig sin egen opløsende Undergang. Ikke mindst finder vi blandt Menneskene et ejendommeligt og mangefoldigt Tankekaos. Videnskabens Vækst som Led i Udviklingen har vel sin Del af Skylden herfor. Hvad den har givet med den ene Haand i Form af abstrakte Sandheder, har den knust med den anden i Form af praktiske Modsigelser. Som et tveægget Sværd har Videnskaben været i Granskerens Haand. Et Sværd, som knuste og lagde de fineste Spirer i Menneskenes Sind øde. For har Videnskaben ikke hævdet sin Eneherskerplads mod Religionen? Og er de religiøse Længsler og Impulser ikke de fineste Spirer i Sjæl og Sind? Al sand Religion giver Mennesket en Plads som Midtpunktet i Tilværelsen, som Skabningens Slutprodukt. Men Videnskaben har berøvet Aanden denne Plads. Den har omdannet Mennesket fra en guddommelig Afbildning til en sørgelig biologisk Maskine, skabt af døde Kræfter paa en Stjerne blandt Universets Millioner.

II.

Det er Videnskabens Tragedie, at dens Angrebsvaaben paa **Stoffet** blev et Kampmiddel mod **Aanden**. Aanden, som skabte Videnskabens Sejersgang, blev knust til materielle Partikler af sin egen Akse. Det er en Tragedie af Dimensioner. Aanden skaber; men det skabte opløser Aanden. Det skete ved, at samtidig som Videnskaben mente at kunne paavise Grundløsheden i den traditionelle katolske og protestantiske Teologi, saa troede den at kunne gøre det af med selve Religionen. En haabløs Tro. For jo dybere man

ser, desto klarere opdager man, at der bag Teologiernes brogede og forvirrede Mangfoldighed ligger den religiøse Erfarings og Livsfølelses uigendrivelige Virkelighed.

Den sande og levende Religion er dannet paa etiske Værdier, paa Livsværdierne i Levemaade og Handling. Derfor ligger Religionens Sandhed udenfor Videnskabens Forskningsomraade. For Religionen er Sjælens dybe Kilde for dens Forventninger, Tro og Haab. Den er urolig og famlende rastløs, til den finder Hvile i Gud, som Augustin siger.

III.

Men om Videnskabens Detronisering af Gud førte Tanken til kaotisk Forfald og omskabte Verden til et Marionetteater, hvor Menneskedukkerne blev antaget for at blive drevet af materielle Kræfter, saa levede Religionens sande Kærne alligevel i Mørket. Som en Lysstraale, der ikke kunde ses med Videnskabens „naturlige Øje“, banede den sig Vej ind til Menneskehjertet, hvor Aanden blev Kød, Liv og Kraft i det enkelte Menneskes Liv og Bevisthed. Hvad drev Straalen frem? Du har sikkert følt det, naar Tvivlen har boret sig gennem din Hjernes Celler og ladet dig staa overfor Fortabelsens Afgrundsskakter. Da kom Lyset som et Pust fra en Verden, som aabnede sig, naar du paa Knæ bad: Er det muligt, saa lær mig at kende Lyset, og at magte at vandre i Lyset. Da saa du, at midt i Lyskransen af Livshaab og Forventninger blev Ordene levende: Du skal vandre i Lyset, ligesom din Fader i Himlen er i Lyset. Lyset og din himmelske Fader blev to Ting af samme, to Sider af den samme Virkelighed. Og i Mørkets kolde Gys oplevede du, at du for at være i og gennem Lyset maa være i og gennem Gud.

IV.

Saa indsaa du Guds virkelige Verden bag de materielle Taagesløer, som Videnskaben famlede i. For bag Videnskaben randt Livet, det evige Liv, som ikke kunde tappes i videnskabelige Læresætningstønder, fordi Aand aldrig kan indfanges af Stoffet. Aanden følger sine Love, og Aandens Love er Religionens. I Religionen bliver Menneskets Guddomsophav realiseret som en levende Virkelighed.

I den sande Religion, hvor Verden svinder bort til et Arbejdsmiddel for en universal Gudsplan, oplever du din Plads som Medarbejder i Verdens aandelige Genrejsning. I denne Genrejsning er du ikke Herre, men Tjener. I denne Genrejsning er du ikke Slave af Videnskabens Stoffhunger, men fribaaren Modtager af Lys og Sandhed. Lys og Sandhed. Gudslivets dybe Kildevæld, som rinder friskt og klart i Mennesket. Men Mennesket opdager det ikke, førend det har arbejdet sig gennem Materialismens Slagger i dets egen Sjæl. „Ned, i Dybet skal du ned, der er Fred fra Evighed“, som Henrik Ibsen synger. Ned i Dybet af en selv, hvor det egentlige, ægte og guddommelige lever som Aandens Spirer til et positivt Liv. Lyset skinnede i Mørket; men Menneskene saa det ikke. Hvorledes kunde Menneskene se Lyset, naar Videnskaben har gjort sit til at dække det til med Stoffets Kappe? Hvorledes kunde Lyset skinne, naar dets Straalekraft forlængst blev brudt af Katolikkernes Ceremoni-Teologi? Hvorledes kunde Lyset skinne, naar Lyskilden var skjult af falske Naade-Teologidogmer?

V.

Religionens Længsel efter Lyset i Menneskesindet fik aldrig dets Sandhedstrang stillet tilfreds i Verdens Teologiformer. Det rene kan ikke forvaltes med urene Hænder. Det rene kan ikke findes paa et snavset Bord. Der maa laves en ny Himmel og en ny Jord. Lysets Kilde maa strømme rigt, frit, levende og uforandret af Menneskets utallige Vranglærer. Derfor er Lysets Fylde i Menneskets Sind et Skaberværk af Guds Aabenbaringskræfter. Uden Aabenbaring fra Gud bliver Livet kaotisk og tøjlesløst. Det var denne Sandhed, Joseph Smith indsaa og maatte realisere. Kom da Lyset som Mormonisme? Ja, Lyset kom som Sandhed transformeret fra Gudskilden til Profetens Tankekraft. Som Lyset i Tidens Midte blev manifesteret i et Menneske, saaledes blev Lyset atter sendt gennem en særlig udvalgt Modtager. Længslen efter Lys i Menneskesindet blev bragt i Samvær med Lyskilden fra oven. Og Samværsformen, Kontaktbryderen mellem Mennesket og Gud, blev Mormonismen.

VI.

Fra Lysets Kilde stiger Tankens Klarhed og Følelsernes Fylde frem. Tankeklarhed og Følelsesfylde er Grundakorderne i Mormonismens egenartede Livssymfoni. Derfor bliver Sandheden Befrieren, fordi Sandheden er Forenen af Menneskets dybeste Længsler og Guds almægtige Viden. Det første er betinget af det sidste. Derfor er Aandens Perspektiver det samme som Guds levende Nærværelse. Og derfor er al sand Kultur fyldt af Gud.

Apostel Reed Smoot død.

Søndag den 9. Februar gik Reed Smoot ind i det Liv, om hvilket han havde saa stor Kundskab.

Han døde i Sct. Petersburg, Florida. Radioen udsendte Nyheden om hans Død, og hele det amerikanske Folk vidste da, at det havde mistet en stor Borger. Kirken vidste, at en Guds Mand dermed havde paabegyndt en ny Karriere i et endnu højere Liv.

Ved Apostel Smoots Begravelse i Salt Lake City den 14. Februar talte paa Kirkens Vegne Præsident Heber J. Grant, J. Reuben Clark, Jr., David O. Mc. Kay, George Albert Smith samt Hr. E. O. Howard, der er Præsident for Walker Bank og Trust Company. Samtlige Talere priste hans Livsgerning for Nationen og Kirken.

Apostel Smoot blev født den 10. Januar 1862 i Salt Lake City som Søn af Abraham Owen Smoot og Hustru Anna Kirstine Mauritzen Smoot. Hans Fader stammede fra Kentucky og var en af Utahpionererne.

Apostel Smoots Arbejde for Amerika er for vidtløftigt til at kunne omtales her. Vi vil blot nævne, at han var Senator i 30 Aar og samtlige Præsidenters »højre Haand«.

Hans Karriere indenfor Kirken begyndte med en Mission til Liverpool i England, hvortil han blev kaldet Aar 1890. Der virkede han som Bogholder. Aar 1895 udnævntes han til anden Raadgiver i Utah Stavs Præsidentskab. Her virkede han i fem Aar, til 1900, i hvilket Aar han blev kaldet til

Apostel. Da han siden blev Senator, var Størstedelen af hans Tid optaget af politisk Arbejde; men hans Indflydelse til Fordel for Kirken har altid været stor. Overalt forsvarede han med Begejstring Kirkens Idealer. Han kendte og omgikkes Landets mest fremragende Mænd og altid fremførte han sit Folks Religion.

Naar han befandt sig paa Rejser, opsøgte han altid Kirkens smaa eller store Forsamlinger og bar sit Vidnesbyrd om Evangeliet. I sit Hjem i Washington var han altid glad for at indbyde sine Trosfæller, som tilfældigt gæstede Staden.

Amerika har i Sandhed mistet en stor Statsmand; Utah en af sine berømteste Sønner og Kirken en af sine største Missionærer; men hans Minde og gode Livsgerning vil leve.

Fra Missionsmarken.

Velsignelser:

Den 17. April 1941 blev **Vagn Allan Andersen**, Søn af Aksel Ernst Andersen og Katrine Elna Rickelsen Andersen, velsignet af Missionspræsident Orson B. West.

Daabshandlinger:

Søndag den 27. April 1941 blev **Bertel Julius Olsen**, Esbjerg indlemmet i Kirken ved Daab. Broder Olsen blev døbt af sin Søn Niels Peter Olsen og fik Haandspaalæggelse af Missionspræsident Orson B. West.

Søndag den 4. Maj blev **Karen Gudrun Hansen** og **Elly Møller Knudsen**, begge fra Odense, samt **Majken Hanne Lis Andersen**, København døbt i København. Str. Hansen blev døbt af Broder Thomas Anton Thomsen og fik Haandspaalæggelse af Distriktspræsident Aksel Mathiesen; Str. Knudsen blev døbt af Brd. Mathiesen og fik Haandspaalæggelse af Distriktspræsident C. Marius Løvendahl og Majken blev døbt af Broder Carlos E. Andersen og fik Haandspaalæggelse af Faderen Enoch L. Andersen.

Søndag den 11. Maj blev Brd. og Str. **Albert Emil Nielsens Tvillinger Kathe** og **Jytte**, døbt af Ældste Figat H. Breum. Kathe fik Haandspaalæggelse af Grensforstander Chr. P. J. Madsen og Jytte af Missionspræsident Orson B. West. Kathe og Jytte er hjemmehørende i København.

„Stjernen“ byder hver eneste en af de nye Søkende hjertelig velkommen i Kirken.

Dødsfald:

Søndag den 4. Maj afgik en af Københavns gode og trofaste ældre Søstre, Str. **Ane Margrethe Petersen**, ved Døden som Følge af Alderdomssvækkelse. Str. Petersen, der er født i Grønfeldt i Jylland, blev Medlem af Kirken den 28. September 1939. Str. Petersen var en god og pligtopfyldende Sidste Dages Hellig — altid mild og venlig mod enhver. Ære være hendes Minde!

Onsdag den 21. Maj mistede Randers Gren en af sine gode og trofaste gamle Medlemmer, idet Broder **Jens Christensen** afgik ved Døden. Broder Christensen blev født den 28. Juli 1862 og blev indlemmet i Kirken ved Daab den 20. Juli 1898. Broder Christensen har altid været meget aktiv indenfor Kirken, og den 14. December 1914 opnaaede han den store Ære at blive ordineret til Ældste. Broder Christensen blev bisat fra Kirken under en meget smuk Højtidelighed den 26. Maj. Ære være hans Minde!

Fødselsdage:

Torsdag den 15. Maj 1941 kunde en af Aarhus Grens kendte ældre Søstre, Str. **Nielsine Jørgensen**, fejre sin 80 aarige Fødselsdag, idet hun blev født i Uggebølle, Randers Amt, den 15. Maj 1861. Str. Jørgensen bor nu sammen med sin Mand, Otto J. Jørgensen, i en hyggelig Stue i De gamles Hjem i Aarhus. Det er altid en Opmuntring at besøge denne Søster, da hun har et stærkt Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed, hvilket hun frimodigt bærer til alle, hun kommer i Berøring med.

T. J. J.

Fester og lignende:

Søndag den 2. Marts blev **Stella Christensen**, Datter af Thomas Christensen og Hustru, Randers, under en lille Højtidelighed i Søndagskolen optaget i de voksnes Kreds. C. P.

Søndag den 11. Maj var Søndagsskolen i Randers Gren forsamlet til en festlig Sammenkomst i Anledning af Moders Dag. Der blev udført et udsøgt Program med Sang og Taler. Til Stede 34. C. P.

INDHOLD:

Ny Apostel!	85	Lysende Tanker	90
Et Budskab til alle Mennesker, Hvad er Mennesket? . . .	86	Aands- og Kulturperspektiver .	91
Vor store Pligt	89	Apostel Reed Smoot død	94
		Fra Missionsmarken	95

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer en Gang maanedl.
Pris 25 Øre pr. Nummer, Kr. 2.75 pr. Aar.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.